

Van discipel naar apostel?

Vanaf Startzondag 7 september zijn we in Silo in een boeiende lesreeks terecht gekomen. Met in de ene hand de Kolossenzenbrief en in de andere hand de twaalf apostelen proberen we iets mee te maken van het leven van de vroege gemeente en van de woorden en gebeurtenissen die het leven van de twaalf eerste volgelingen van Jezus op zijn kop hebben gezet.

De eerste reacties bij de koffie na de diensten waren vooral van “ik heb niet geweten dat het voor Andreas zo lastig was om steeds als ‘de broer van Petrus’ te worden neergezet” of van “nooit zo echt gerealiseerd dat Jacobus een echte broer van Jezus is geweest” Maar ook “nooit geweten dat Nathanaël dezelfde was als Bartholomëus”.

Een paar Silogangers hebben zelfs toegezegd om alle twaalf de diensten te gaan bijwonen, gewoon om meer van die individuele reacties en persoonlijke dingen van de discipelen te horen. En dan in Silo ook nog van de diversiteit van voorgangers in die periode!

Is het onze bijbelkennis die tekort schiet of hebben we uit een soort luiheid ons nooit in ieder afzonderlijk van de Twaalf verdiept? Meestal duiden we de discipelen als collectief aan, alsof ze allemaal op dezelfde wijze werden aangesproken en op gelijke wijze reageerden op Jezus.

Tegenwoordig spreken we van een bijzondere ‘chemie’ tussen mensen, de bijzondere en unieke wisselwerking die voor elke relatie anders is.

Twaalf unieke discipelen dus, die volgden Jezus, leerden van Hem en werden door Hem opgeleid. Na de wederopstanding en de hemelvaart van Jezus zond Hij de discipelen de wereld in (Matteüs 28:18-20; Handelingen 1:8) om Zijn getuigen te zijn. Zij werden toen de twaalf apostelen (betekent ‘uitgezondene’) genoemd. Maar zelfs toen Jezus zich nog op de aarde bevond werden de begrippen discipelen en apostelen enigszins door elkaar heen gebruikt, omdat Jezus hen opleidde en uitzond. De twaalf discipelen / apostelen waren heel gewone mannen die door God op een heel ongewone manier werden gebruikt. Onder deze twaalf bevonden zich vissers, een belastinginner en een revolutionair. Het Evangelie verhaalt over de voortdurende mislukkingen, worstelingen en twijfels die deze twaalf volgelingen van Jezus hadden. Nadat zij getuige waren geweest van de opstanding en de hemelvaart van Jezus, veranderde de Heilige Geest de discipelen / apostelen in machtige

mannen van God die “de hele wereld op zijn kop zetten” (Handelingen 17:6).

Waaruit deze verandering bestond? De apostelen / discipelen waren “metgezellen van Jezus” geweest (Handelingen 4:13). Je zou ze ook de eerste getuigen kunnen noemen, zoals na een ongeval of bij een rechtszaak meerdere getuigen worden gezocht en opgeroepen. Omdat mensen subjectief zijn, selectief luisteren en dus ook verschillend reageren op een zelfde zaak. Hoe meer getuigen, hoe meer waarheid! Moge hetzelfde over ons gezegd worden!

Arjan Noordhoek

Afgelopen maand

Zondag 7 september – Startzondag

De kerk was deze ochtend gezellig vol – altijd een goed begin voor een dienst. En zeker voor een Startzondag: de aftrap voor weer een nieuw Silo-seizoen. Misschien hebben de uitnodigingen, die speciaal voor deze dienst per email zijn verzonden, wel hun steentje bijgedragen aan de hoge opkomst...

Het thema voor het nieuwe seizoen in Silo is: discipelschap. Een discipel, aldus voorganger Arjan Noordhoek, is in de eerste plaats een mens die een leraar volgt. Die leraar is natuurlijk Jezus van Nazareth – wat leerde hij zijn discipelen? In de periode tot de Adventstijd komt telkens één les aan bod die een van de twaalf apostelen persoonlijk van Jezus kreeg.

Vandaag was de beurt aan Andreas, de broer van Simon Petrus. Andreas was degene die Jezus attent maakte op de jongen met de vijf broden en de twee vissen (Joh. 6:8 en 9a). Maar, vraagt hij ook: wat hebben we daaraan voor zoveel mensen? Jezus leert hem en ons vandaag om ‘anders te rekenen’. Maar hoe dan precies, is mij die ochtend helaas niet zo duidelijk geworden... Het komt ongeveer op het volgende neer (en hier citeer ik Arjans slotwoorden): Ga zitten, dank voor alles, en hou je ogen open voor wie arm is.

'Ga zitten' betekent: even niet rennen, van de ene activiteit naar de andere, alsof je leven ervan afhangt. Maar maak contact met de aarde, de moeder, ons allen gegeven om erop te leven en er een bewoonbare wereld van te maken.

'Danken' is moeilijk als je het idee hebt dat je het zelf verdiend hebt om te mogen eten. Danken is overgave, zeggen dat je het niet verdiend hebt, maar wel blij bent met het geschenk van het leven, van het voedsel, van het brood. Van de aandacht voor elkaar, het delen van meer dan brood alleen.

'Hou je ogen open voor wie arm is' – dit is niet iedereen gegeven. Het zijn vooral degenen die zelf arm zijn, die met het weinige wat ze hebben toch feestvieren en gastvrij zijn, en delen wat er is:

"... Zonder honger en dorst zul je God niet zien, want de honger en dorst die in ons is, is de hand die zich naar God uitstrekt, in de honger en dorst is Hij de leermeester die ons open maakt om het nieuwe te zoeken en te leren."

Algert

zondag 14 September

Deze dienst stond voor mij in het teken van het vruchtdrager willen zijn. Na de bestuurlijke mededelingen zongen we dat mooie vertrouwde lied, *Wij zijn geroepen, samen te komen*. De gemeente Silo mocht weer samen komen, voor ontmoeting, beleving en onderricht uit de Bijbel. Wat we mogen samenvatten in het lied, gebed, Bijbellezen en prediking. Ook het aansteken van de Paaskaars, votum en gebed, kreeg als na gewoonte, de plaats die ze toekwam.

Na Psalm 24 gelezen te hebben, mochten we luisteren naar het Silo Praise Combo, waar ik iets in tegenkwam van vruchtdrager willen zijn. Ga de straten en parken in en vertel alle mensen het goede nieuws. Ook in Kolossenzen 1:10 mochten we lezen over het vrucht dragen. Na nog gelezen te hebben uit Joh. 1:43-51 luisterden we naar de overdenking van onze Pastor Willemijn, die begon met de droom van een jongeman die een winkel binnen ging waar een engel achter de toonbank stond, die

alleen maar zaadjes verkocht en geen vruchten. Kan er iets goeds uit Nazareth komen, was de vraag van Nathanaël aan Filippus, kan er goed zaad komen uit Nazareth? Als iemand daar vandaan kwam werd je al gauw gedegradeerd tot tweedehands burger. Toch waagt Nathanaël de stap om met Filippus mee te gaan naar Jezus en mag tot de ontdekking komen dat Jezus meer is dan zo maar iemand uit Nazareth. Jezus kon Nathanaël vertellen wie hij was. Hij was iemand zonder bedrog, een echte Israëliet; Nathanaël kende de Schriften en leefde daarnaar. Hij verwachtte de Messias en verstond dat hij oog in oog stond met de Koning van Israël, de Messias de lang verwachte. Als klein zaadje mag hij Jezus volgen en mag in beweging komen, hij mag als leerling van Jezus als een klein zaadje, vruchtdrager worden. Zichtbaar mag Nathanaël in ons midden zijn. Als een geroepene, die mag uitnodigen vertel de mensen het goede nieuws.

Na een rustige pianospel, waren er nog enkele pastorale mededelingen. Gebed werd er gevraagd voor Rike. Ook werd vermeld dat Jan (de gitarist van de Praise Combo) gaat trouwen met Sandra ook geen onbekende voor ons. De bloemen gaan deze morgen, naar de nieuw op te richten Baptisten gemeente in Leidse Rijn. Onder begeleiding van Praise Combo, zongen we nog een lied, met een passende Refr. 'Neem mij bij de hand, waar ik ook ga, laat mij niet vallen. Na de zegenbede werden we uitgenodigd, voor nog een gezellig samenzijn in de tuinzaal

Oeds Veen.

Zondag 21 september

Een fantastische dienst, onder leiding van Arie de Boer. Hij preekte over Jacobus, de broer van Jezus. Oftewel de 'dertiende apostel'. Volgens Arie is Jacobus 'het zuurdesem' in de kerkgeschiedenis. Zijn opvattingen, die hij niet onder stoelen of banken stak, vielen vaak niet erg in de smaak, noch bij zijn tijdgenoten, noch bij de generaties na hem. Luther moest bijvoorbeeld niets van hem hebben, vond hem 'te Joods'.

Wat waren dan die opvattingen? Een ervan was, dat de heidenen die zich door het evangelie hadden laten bekeren tot de God van Israël, niet besneden hoefden te worden. Dat was tegen het zere been van veel tijdgenoten, Farizeeën, die eveneens volgelingen waren geworden van

Jezus. De wet van Mozes was immers op deze bekeerde heidenen van toepassing geworden?

Jacobus zag dit anders. Waar gaat het nou eigenlijk om, zei hij? Moeten we deze mensen nou allerlei regeltjes gaan opleggen waar we onszelf niet eens aan hebben kunnen houden, en onze voorvaderen al evenmin? Volgens Jacobus gaat het om de gezindheid van het hart. Als we ons hart laten reinigen door het woord van God, dan komt het met ons gedrag vanzelf wel goed. Oftewel: "In de Christelijke gemeente moet niets!"

Met deze prikkelende stelling vatte Arie de opvattingen van Jacobus samen. Arie wees erop, hoe regels en voorschriften ook in onze tijd ertoe kunnen leiden dat we elkaar de maat gaan nemen, dat 'vervelend gezeur' de kop op steekt. Bijvoorbeeld over de doop. Daardoor droogt de bron van levenswater op, waar we als Christelijke gemeente nu juist van en uit leven.

Bij de koffie had ik een aardig nagesprekje met iemand die aangaf niet meer zo vaak in 'de' kerk te komen, juist vanwege de hedendaagse Farizeeën die anderen veroordelen vanwege hun persoonlijke keuzes. Zeurkousen heb je overal, dacht ik toen, dus ook in de gemeente van Christus. Maar geef je die niet een beetje teveel eer als je vanwege hen niet meer naar de kerk gaat?

Het was een fantastische dienst zei ik al, maar niet alleen dankzij Arie's preek. Ook de Cantorij wist mij diep te raken met een prachtig gezongen stuk van John Rutter: 'Open thou mine eyes'. Oftewel: open Gij mijn ogen, verander mijn hart. Dáár gaat het om!

Algert

Zondag 28 september.

Voorganger : Eduard Groen.

Begeleiding : Reind v.d. Riet en Peter Spreeuwiers.

Thema : Hoop in de verkondiging?

Het eerste deel van de dienst wordt geleid door Annelies van der Ploeg, de nieuwe stagiaire van Silo dit jaar. We zullen haar de komende tijd vaker zien en horen in de diensten.

De 3e schriftlezing en overdenking lopen deze zondag door elkaar heen. Eduard leest telkens een paar verzen uit Kolossenzen 1:15-23 en geeft daar uitleg over.

De brieven van Paulus vinden we als gemeente moeilijk uit te leggen en komen daarom ook minder vaak aan bod. Paulus was heel radicaal; of je leeft naar de elementen of je leeft naar Christus. Er is maar een weg naar het heil. Het onzichtbare wordt zichtbaar in Jezus van Nazareth. In Hem is alles geschapen.

Veel steden van vroeger uit de Bijbel waren multi-etnisch, multi-cultureel en multi-religieus. Er is eigenlijk in al die jaren niet veel veranderd ; de steden van nu zijn ook een smeltkroes van mensen en religies. En ook nu maken we ons zorgen: "Gaat het allemaal wel goed?"

Filippus vlucht weg uit Jeruzalem voor een fanatieke fundamentalist die de gemeente vervolgt in een poging om de kerk van Jezus Christus uit te roeien. Die man is Saulus, later Paulus geheten en de schrijver van...de brief aan Kolosse. Door die man moet Filippus vluchten en met hem anderen. Dat is onrecht, dat is ellende, dat is rondzwerven. Daar kun je moedeloos van worden. Filippus gaat naar Samaria, de stad waar Joden niet heen gaan. In de vlucht overschrijdt hij grenzen. Hij was er natuurlijk eerder geweest, samen met Jezus. Hij verkondigt daar het evangelie en laat dat gepaard gaan met bevrijding van mensen. En de mensen zien de kracht van het evangelie terug in het leven van Filippus.

Wat doen wij met het discipelschap? Op welke manier komt het in ons leven tot uiting? Dat vraagt om radicale keuzes want geloven doe je er niet even bij. Je bent toch niet alleen gelovig op zondag?

Tijdens de voorbeden werd Luuk Koning naar voren gehaald door Willemijn. Normaliter gebeurt dit niet vaak in Silo maar Luuk heeft het momenteel erg moeilijk en onze steun hard nodig. We hebben gebeden of God naar hem om wil zien en hem wil troosten in zijn wanhoop. Laten we bidden en hopen dat er meer geld en mankracht beschikbaar komt in de verpleeg-en verzorgingshuizen.

Aangeslagen verlieten we de kerkzaal.

Karin Borninkhof.

Getrouwd

Op 29 september zijn getrouwd

Sandra Zwiép en Jan van Cappelle

Op de trouwkaart stond: "Want zijn mond heeft het geboden en zijn adem bracht ze samen." Jesaja 3:16

Jan is gitarist in het Silo Combo en ook Sandra zingt regelmatig mee.

We wensen hen veel geluk en Gods zegen samen.

Een pastoraal moment

Kapotte spaken

Hoe lang kun je doorrijden op een fiets waarvan één van de wielen een aantal kapotte spaken heeft?

Als er één of twee spaken kapot zijn, kan je nog wel even doorrijden. Maar ga je steeds meer spaken missen in dat wiel dan wordt de situatie toch wel zorgelijk. Uiteindelijk zul je merken dat het wiel niet meer die mooie ronde vorm heeft, maar dat je met een slag in het wiel rijdt en zo gebeurt het dat je niet meer verder kunt fietsen.

Kent u de illustratie van een wiel met vier spaken?

Het wiel symboliseert het Christelijk leven: de velg van het wiel zijn wij, mensen. Wij die als Christen willen leven. De as van het wiel is Jezus. Hij

is het middelpunt, de spil waar het in ons leven om draait. En dan zijn er vier spaken: twee horizontale en twee verticale spaken. De spaken vormen de verbinding tussen Jezus, de as en ons, de velg. Bij de twee verticale assen kunnen we denken aan het Woord en aan het Gebed. Via het Woord spreekt God tot ons en via het gebed spreken wij tot God. Deze twee spaken samen vormen het contact met 'boven'. De twee horizontale spaken van ons wiel vertellen iets over de omgang met mensen. De ene spaak heet Gemeenschap. Ieder Christen heeft gemeenschap nodig. Je kunt geen Christen zijn zonder gemeenschap. Als wij in de voetsporen van Jezus willen gaan, zullen wij die ander nodig hebben om dat te kunnen doen wat de Heer van ons vraagt. Samen vormen we de kerk. Samen vormen we het Lichaam, waarvan Jezus het hoofd is. De andere horizontale spaak heet Getuigenis. Onze opdracht als volgeling van Jezus luidt: Gaat uit in de wereld en verkondig het Evangelie. Wij hebben de opdracht om met daden en woorden te vertellen wat wij geleerd en gezien hebben van Jezus Christus.

Vier spaken die het wiel rond houden en er voor zorgen dat het wiel goed kan functioneren. Als één spaak kapot gaat en uitvalt, zal het wiel onbruikbaar worden. Gelukkig maar dat we mogen weten dat spaken vervangen kunnen worden en een wiel niet meteen afgedankt hoeft te zijn. Zo nu en dan moet een wiel in de revisie, krijgt het een opknabbeurt om daarna weer als een zonnetje te lopen.

Zo heeft ons geloofsleven ook zo nu en dan een opknabbeurt nodig en moeten wij onze eigen spaken goed controleren. Welke spaak ziet er niet meer zo goed uit, welke heeft extra aandacht nodig of moet misschien wel vervangen worden. Welke seintjes hebben we inmiddels gekregen en gevoeld en hebben we daar naar geluisterd?

De horizontale spaken krijgen in onze gemeente dit komende seizoen extra aandacht en aan u is het of u gebruik wil maken van het aanbod. Misschien is het goed om de spaken nog eens langs te lopen en er een kritische blik op te werpen. Je weet maar nooit. Het zou vervelend zijn als er plotseling een slag in je wiel zou komen waardoor je ineens niet meer verder kunt.

Ik wens u veel wijsheid bij het controleren van uw spaken.

Willemijn Bakkes, uw pastor.

Bram van Doorn wint publieksprijs

(Uit Trouw van 25 september)

De Dagbladbezorgers van het Jaar 2008 zijn bekend: Wouter Broekema (18) uit Friesland en Henny de Lange-Meesters (68) uit Overijssel. Bram van Doorn (77) ontving de Publieksprijs.

Wouter Broekema voorziet altijd opgewekt zijn abonnees van de krant in een buitenwijk in Beetsterzwaag. Henny de Lange bezorgt al vijftien jaar met heel veel enthousiasme dagbladen in haar woonplaats De Krim. Publieksprijs-winnaar Bram van Doorn werkt al dertig jaar als dagbladbezorger in Utrecht. Dankzij de toewijding van deze bezorgers en al hun collega's vindt u elke dag weer de krant op de mat. Daarom zeggen we tegen alle dagbladbezorgers uit Nederland: bedankt!

Silo en Loofhutten?

Op 18 oktober 2008 viert de synagoge het Loofhuttenfeest en op 22 oktober het feest van de Vreugde der Wet. In oktober valt ook de zogenoemde Israël-zondag, waarop kerken speciaal aandacht geven aan de onopgeefbare verbondenheid van de kerk met Israël.

Dit jaar vallen die grote feesten vroeg in het najaar. Dat heeft te maken met de Joodse maankalender waardoor het jaar korter is dan met de gewone zonnekalender. Daarom ook dat Joodse kalender eens in de drie jaar een dertiende maand invoegt om die feesten werkelijk in het najaar te doen plaats vinden.

(De islamitische kalender is ook de maankalender - maar zonder invoegen van schrikkelmaanden. Daarom schuift de Ramadan door het jaar heen, dit jaar valt het Suikerfeest als afsluiting van de Ramadan eind september)

Loofhuttenfeest - Soekkot

De opdracht tot het vieren van het Loofhuttenfeest staat in het derde boek van de Thora: Leviticus. Deze opdracht wordt door God aan Zijn volk gegeven om hen te herinneren aan de tocht door de woestijn, na de bevrijding vanuit het land Egypte (Leviticus 23:34-43). Aan deze opdracht houdt men zich nu nog, al zal men niet de hele periode in een loofhut, de 'soekka', verblijven. Voorwaarde is dat er minstens een maal per dag een maaltijd in wordt gehouden. Zeven dagen duurt het feest in de loofhut met een open verbinding naar de hemel. Soekkot is een oogstfeest, daarom wordt er, ter ere van God als Schepper, gezwaaid met de 'loelav'. Dit is een feestbundel die is samengesteld uit vier elementen: een citrusvrucht, een dadelpalmtak, een mirretak en een wilgentakje. Die bundel gaat mee in een rondgang in de synagoge, om de plaats waar de geopende Thorarol ligt. Volgens sommige rabbijnen geeft deze bundel met vier planten aan dat alle mensen over heel de wereld, hoe verschillend ook, toch bij elkaar horen.

Anderen zien in de Loelav het menselijke lichaam dat, in zijn geheel, God eert.

Simchat Thora, Vreugde om de Thora

Aansluitend op het Loofhuttenfeest wordt Simchat Thora, Vreugde om de Thora of wet, gevierd. Het is een heel vrolijke dag. In de synagoge wordt het laatste en het eerste deel van de Thora gelezen. Degene die het eerste hoofdstuk leest, wordt 'de bruidegom van Genesis' genoemd. Er wordt met de Thorarollen gedanst, uit blijdschap over de woorden die God heeft gegeven en die gezien wordt als de wegwijzer ten leven.

De verbinding tussen het Joodse Loofhuttenfeest en het christelijke geloof in Jezus Messias, maar ook de verbonding met de Islam als broedervolk, komt tot uitdrukking in het volgende lied, geschreven door Arie Pronk en te zingen op de ons bekende melodie van 'Jerusalem, mijn vaderstad...' (Silobundel 174):

*'t Loofhuttenfeest, zo lang gevierd door Israël alleen,
dat is voorgoed verleden tijd, de scheidsmuur die verdween!
Ik sier mijn hut met open dak, een lijn naar God omhoog
Ik weet dat Hij mijn bidden hoort, zich naar mij nederboog.*

*Niet langer een gevestigd huis, alleen een kleine hut,
zo kwetsbaar in mijn vijands oog, maar wel door God beschut.
Daarom zal ik ten rijdans gaan, blij met het oude volk,
waarmee ik mijn verbondenheid met God en hen vertolk.*

*Als dan de hemel openscheurt, daar in Jeruzalem,
dan zien wij de doorstokene, herkennen wij Zijn stem.
Dan klaagt een weelacht door de stad om eeuwen doof en blind,
maar vol ontferming zegt Hij ons, dat nú het feest begint!*

*Dan breken wij de loofhut af, God zal in allen zijn!
Het land van melk en honing feest, eet brood en drinkt de wijn
met Hem, de allerhoogste Zoon, al eeuwenlang verwacht,
met Isaäk en Ismaël, Gods schepping juicht en lacht!*

Arjan Noordhoek

25 jaar Schola Davidica Utrecht!

De eerste Choral Evensong van een feestelijk jaar 25 jaar Schola Davidica vond plaats op 28 september in de Janskerk met als voorganger Arjan Noordhoek. Een jaar feest: daar komt het dit seizoen voor de Schola Davidica op neer: in november het 25-jarig jubileum met de presentatie van een boek en een CD, een workshop voor koorzangers en dirigenten, een tentoonstelling over de psalmen en een feestelijke Evensong, in oktober een uitvoering samen met oud-leden.

Het feestprogramma ziet er de komende maanden als volgt uit:

- zondag 26 oktober: Choral Evensong met oud-leden vanaf oktober 2008: Herdenkingsboekje '25 jaar Schola Davidica' aanbieden
- vrijdag 21 november: Presentatie nieuwe CD en receptie met gasten (20:15 u)
- zaterdag 22 november: Workshop "Engelse Evensong", in samenwerking met de 'Schola Liturgica' (10:30 u.)
- zondag 23 november: Feestelijke Evensong en feestje na afloop met de leden
- januari - mei 2009: Choral Evensongs in het binnen- en buitenland met presentatie van de nieuwe CD

De maandelijkse Choral Evensong steeds op de vierde zondag van de maand wordt gehouden onder de verantwoordelijkheid van de Werkgroep Oecumenische Vespers waarin samen werken:

- Protestantse wijkgemeente Oranjekapel
- Protestantse wijkgemeente Nicolaikerkerk
- Doopsgezinde Gemeente Utrecht
- Baptistengemeente Utrecht-Silo

Waarvoor Silo collecteert

Zondag 19 oktober collecteren we voor het stiltecentrum

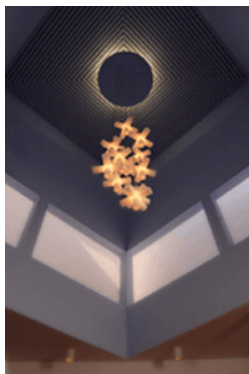
Het oecumenische Stiltecentrum, gesteund door Utrechtse kerken, is een plek van stilte, bezinning, inspiratie en ontmoeting temidden van de etalages, het koopgeweld en de reclameborden. Het stationsgebied en Hoog Catharijne zijn door de drukte, de hectiek en de verscheidenheid aan mensen een afspiegeling van de moderne samenleving. Een samenleving, waarin belangrijke waarden steeds meer onder druk komen te staan.

In het drukke "Winkelhart van Nederland" is het Stiltecentrum een plek waar u zo maar even binnen mag lopen, waar aandacht is voor wat mensen beweegt, bezielt en soms ook belemmert. In het Stiltecentrum neemt gastvrijheid het op tegen dichte deuren, gesloten loketten en indringende reclameboodschappen. Iedereen is welkom, ook voor een gesprek of een luisterend oor.

Geïnspireerd door een oude traditie wil het Stiltecentrum belangrijke evangelische waarden op een eigentijdse manier onder de aandacht brengen. Dit gebeurt o.a. in het dagelijkse middaggebed, de eucharistievieringen en door haar aanwezigheid in het onderwijs in de stad Utrecht. In het Stiltecentrum kunt u ook terecht met vragen over de Utrechtse kerken en haar activiteiten.

Iedere werkdag is er om 12:45 uur een korte viering in de kapel.

Op zaterdag is er om 11:00 uur een eucharistieviering.

zondag 26 oktober collecteren we voor de "Bestrijding Vrouwenhandel"

De werkgroep tegen vrouwenhandel van de Europese Baptisten Federatie (EBF) vraagt gebed voor haar werk in Italië. Italië is belangrijk doorvoerland voor de mensenhandel en tegelijk eindstation. Veel Oost-Europese vrouwen worden naar Italië gelokt met de belofte van goedbetaald werk in een fabriek. Eenmaal aangekomen blijken ze in een nachtclub te moeten werken. Hun werkvergunning is alleen daarvoor geldig. Vaak wordt er gedreigd met wraak op de familie thuis, als vrouwen zich verzetten. De EBF-werkgroep in Italië probeert plaatselijke kerken te betrekken in de strijd tegen vrouwenhandel. Ze trainen kerkelijke groepen

om vrouwen te bevrijden uit de macht van pooiers en maffia. Dat kan door de vrouwen in de nachtclubs, Italiaanse les aan te bieden. Door de contacten met de werkgroep, is het sommige vrouwen gelukt vrij te komen. Daarnaast geeft de werkgroep voorlichting over vrouwenhandel in de plaatselijke kerken.

Buurkerken Utrecht-centrum presenteren zich!

Eind 2001 nam de Baptistengemeente Silo het initiatief om met de andere kleine kerken uit de binnenstad om de tafel te gaan zitten. Doel was elkaar (beter) te leren kennen en te bekijken hoe wij als kerken van zó verschillende denominaties gezamenlijk gestalte kunnen geven aan ons geloof.

Al snel ontstonden de gemeenschappelijke vespers, die sinds 2003 drie keer per jaar worden gehouden, gezamenlijk voorbereid en geleid, steeds in een van de Buurkerken. Ze vinden plaats op vaste momenten in het jaar: in de Vredesweek (was dit jaar op 25 september in Silo), in de Week van gebed voor de eenheid van de christenen (januari) en rond het begin van de zomer (juni). In de laatste jaren hebben de cantorijen van Silo, de Waalse gemeente, de Remonstrantse gemeente, evenals de Schola van de Oud-Katholieke parochie diverse keren hun medewerking verleend aan de Buurkerkenvespers.

Het idee kwam van de Geertekerk (Remonstranten) om via een klein stukje in de kerkenbladen ons aan elkaar te presenteren.

Bij deze in de Regelrecht de derde bijdrage: de Doopsgezinden.

De doperse beweging ontstond in het begin van de 16e eeuw in Zwitserland en breidde zich razendsnel uit naar Duitsland en de Lage Landen.

Een van de belangrijkste kenmerken was de wedergeboorte na schuldbelijdenis en boetedoening, gevolgd door de (weder)doop. Nog steeds kennen doopsgezinden (in het buitenland meestal 'mennonieten' genaamd naar de belangrijke Nederlandse voorman Menno Simons) de volwassenendoop, voorafgegaan door het afleggen van een geloofsbelijdenis.

Tot circa 1580 werden de dopers in de Nederlanden door de overheid als ketters vervolgd, daarna werden zij gedoopt. Hun kerken mochten niet als zodanig herkenbaar zijn en zij konden geen overheidsfuncties bekleden. In de loop van de 18e en 19e eeuw assimileerden de doopsgezinden meer en meer met hun landgenoten.

Naast de weigering om een eed af te leggen, de nadruk op de scheiding van kerk en staat, de autonomie van de gemeenten, de vredesgedachte en de nadruk op gemeente-zijn, onderscheiden de doopsgezinden zich thans alleen nog van de overige protestanten door de volwassenendoop. Sinds de negentiende eeuw legt de dopeling in een persoonlijke geloofsbelijdenis verantwoording af van zijn of haar geloof alvorens gedoopt te worden.

Doopsgezinde Gemeente Utrecht

Hoewel al in 1530 dopers in Utrecht woonden, weten we weinig van hen. Uit het oudste nog bestaande archiefstuk van de huidige Utrechtse gemeente - een kasboekje dat begint in 1606 - blijkt dat er hier in die tijd al een doperse gemeente bestond. Voor 1618 kwamen de leden bijeen in particuliere huizen, maar in dat jaar werd een huis gekocht in de Jufferstraat, dat als kerk werd ingericht.

In 1639 verenigden verscheidene doperse gemeenten in het land van verschillende signatuur zich met andere doperse groeperingen. Dit was ook het geval in Utrecht op 19 mei 1639. Men kan deze datum

dan ook beschouwen als de stichtingsdatum van onze gemeente. In 1773 kreeg de gemeente een nieuw onderkomen aan de Oudegracht, in een gebouw waarin tot ca. 1740 brouwerij De Witte Leeuw was gevestigd.

In ditzelfde gebouw komt de gemeente nog steeds bijeen. Wel is er in de loop der eeuwen veel veranderd: ledentallen wisselden sterk, kerkenraadsleden waren gekleed in jacquet of trui, predikanten hebben thans een theologische opleiding gevolgd en ontvangen een traktement (dat in tegenstelling tot de situatie in de 17e eeuw, toen de 'dienaars in 't Woort' praktisch ongeschoold waren), gemeenteleden (tegenwoordig gelukkig ook veel jongeren en kinderen) doen actief mee in vele werkgroepen, kringen e.d. en beperken zich niet meer zoals vroeger tot de kerkgang alleen.

De doopsgezinde gemeente van 2008 wil zichtbaar en gastvrij zijn en hoopt zo een steeds grotere rol te mogen spelen in de Utrechtse gemeenschap.

Angelique Hajenius

Uit de Unie nieuwsbrief

JAV in Enschede biedt vol en gevarieerd programma

Op 17, 18 en 19 oktober zal de Jongeren Algemene Vergadering plaatsvinden: kans om kennis te maken met de Unie van Baptisten gemeenten, workshops, ontmoeting, volleybal, mountainbiken...

Op 17, 18 en 19 oktober organiseert de NBJB in samenwerking met de gemeente Enschede de Jongeren Algemene Vergadering (JAV). Tijdens deze JAV krijgen de jongeren de gelegenheid kennis te maken met de Unie van Baptistengemeenten Nederland. Onze taakvelden verzorgen tijdens de JAV elk een workshop aan de deelnemers. Deze workshop zal in het teken staan van de betekenis van het taakveld voor de jongeren. Wij vinden het erg belangrijk om de jongeren kennis te laten maken met de Unie. Wij hopen dan ook dat de JAV kan bijdragen aan betrokkenheid van jongeren, bij zowel de plaatselijke gemeenten als de Unie.

Naast de kennismaking met de Unie, zal er tijdens de JAV ook plaats zijn voor ontmoeting tussen jongeren uit verschillende gemeenten. Er wordt een volledig verzorgd programma aangeboden. Dit programma bestaat uit

een aantal samenkomsten, maar ook workshops muziek, drama en mountainbiken. Daarnaast zal er een volleybaltoernooi plaatsvinden. Deelnemers kunnen tijdens het weekend verblijven in gastgezinnen.

50 jaar Baptisten seminarium

Afscheid prof. dr. Olof de Vries tijdens jubileumviering 6 september jl.

Op zaterdag 6 september vierde het Baptisten seminarium haar 50-jarig bestaan. Professor dr. Olof de Vries blikte terug op de emancipatie van het baptisme, in samenhang met de ontwikkeling van het seminarium, en vanzelfsprekend zette hij ook lijnen uit naar de toekomst. Het was zijn afscheidsrede; Olof de Vries legt zijn werk aan het seminarium nu neer. Acht studenten ontvingen op 6 september hun diploma en enkele tientallen studenten, in verschillende stadia van verschillende studievarianten (...!) werden aan de bezoekers voorgesteld.

Zeer binnenkort vindt u een uitgebreider verslag op de website van de Unie!

Micha Zondag

De Unie ondersteunt de oproep om deel te nemen aan de Micha Zondag, die dit jaar op 19 oktober wordt gehouden. Het is de derde keer dat wereldwijd gehoor wordt gegeven om speciale aandacht te schenken aan sociale gerechtigheid.

Op 19 oktober wordt voor de 3e keer de Micha Zondag gehouden. Kerken over de gehele wereld worden uitgenodigd zich te verdiepen in Gods opdracht om recht te doen en gerechtigheid na te streven. De armoede-tegenstellingen in de wereld zijn immers nog steeds enorm. Door tijdens de Micha Zondag voor elkaar te bidden en samen te zoeken naar Gods weg in de strijd tegen onrecht, weten christenen in ontwikkelingslanden en in het westen zich op deze dag met elkaar verbonden.

Op www.michacampagne.nl vindt u diverse materialen die uw gemeente kunnen helpen om aandacht te geven aan Gods opdracht om recht te doen in de wereld, ver weg en dichtbij. Daartoe roept Micha 6:8 ons op: "Er is jou, mens, gezegd wat goed is, je weet wat de HEER van je wil:

niets anders dan recht te doen, trouw te betrachten en nederig de weg te gaan van je God."(NBV).

De Micha Zondag is een initiatief van de Micha Campagne. De Unie is deelnemer van de Micha Campagne en ondersteunt deze oproep van harte.

Jaarvergadering Baptisten Wereld Alliantie (BWA) volgend jaar in Nederland

De broeders Albrecht Boerrigter en Anne de Vries bezochten de Annual Council (jaarvergadering) van de Baptisten Wereld Alliantie in Praag. Voor een impressie daarvan, zie de website van de unie www.baptisten.nl. Voor het komende jaar heeft de BWA besloten haar council in Nederland te houden en wel in De Reehorst in Ede, aansluitend op het EBF congres dat eind juli in Amsterdam zal worden gehouden. Aanleiding voor beide evenementen is dat in 2009 het 400 jaar geleden is dat de eerste Baptisten gemeente gesticht werd door Engelse vluchtelingen in Amsterdam. 2009 is daarom voor de Unie tevens aanleiding om nog meer jubileumactiviteiten op te zetten, zoals een gebedsmarathon en een grote ontmoetingsdag voor alle Baptisten. De informatie daarover kunt u vinden op de website van de Unie.

Gebedsweken januari 2009

Evangelische Alliantie en Raad van Kerken kiezen gezamenlijk thema: 'Eén in Gods hand'

De Evangelische Alliantie en de Raad van Kerken in Nederland kiezen één gezamenlijk thema voor de interkerkelijke gebedsweek in januari 2009. De gebedsweek krijgt het thema 'Eén in Gods hand' en vindt plaats in de week van 18 - 25 januari.

De samenwerking tussen de Raad van Kerken en de Evangelische Alliantie rond de gebedsweken dateert van vorig jaar, toen besloten werd voor de twee eigen gebedsweken dezelfde periode te kiezen. Nu de twee organisaties ook een gemeenschappelijk thema hebben gekozen, is het voor plaatselijke gemeenten, parochies en gebedsgroepen makkelijker om de gebedsactiviteiten begin januari een gezamenlijke invulling te geven.

Het thema 'Een in Gods hand' is aangedragen door kerken in Korea. Het thema is ontleend aan een bijbeltekst uit Ezechiël 37, vers 19. Daar gaat

het over de twee delen van Israël die onlosmakelijk een geheel blijven vormen en dezelfde God dienen. De kerken in Korea spiegelen hun eigen situatie aan dit bijbelfragment. De Raad van Kerken en de Evangelische Alliantie nemen het thema over en maken beide materiaal bij de gebedsweek dat geschikt is voor de eigen achterban. De toerustingsmaterialen verschijnen in het najaar. De organisaties hebben aangekondigd dat ze het eigen materiaal in september gezamenlijk zullen presenteren.

Baptisten Jeugd Wereld Conferentie

Verslag van de conferentie in Leipzig (30 juli-3 augustus 2008).

Van 30 juli tot en met 3 augustus vindt de Baptisten Jeugd Wereld Conferentie plaats in Leipzig. Men heeft met reden gekozen voor deze voormalig Oost-Duitse stad als geschikte locatie voor de conferentie. In Leipzig kwamen christenen elke maandagavond bijeen om te bidden voor de hereniging van Duitsland. Men verlangde naar een open verbondenheid met de christenen uit West Duitsland en de gehele wereld. Op een dag ontstond er na het uur van gebed een massale vreedzame protestmars door de stad. Een week later viel de muur. Zo getuigde de burgermeester van de stad dat aanhoudend gebed niet zonder effect kan blijven.

Het verlangen naar de wereldwijde verbondenheid is nu beloofd met een wereldwijde conferentie voor baptisten jongeren. Er zijn 6.300 jongeren op de conferentie afgekomen om met elkaar de verbondenheid in Jezus als Heer te vieren. De jongeren komen uit 89 landen. Uiteraard is de grootste groep uit Duitsland afkomstig, maar er zijn ook vele deelnemers uit bijvoorbeeld de Verenigde Staten, Mexico, Jamaica, Zuid Korea, India en Spanje. Het thema van de conferentie is "diving deeper". De jongeren worden uitgedaagd om hun geloof te verdiepen en dat mag gezegd dat er grote openheid is voor het werk van Jezus. Daarnaast worden er vele intercontinentale vriendschappen gesloten. Reacties van jongeren kunt u later lezen in het vierde nummer van Baptisten.nu. Alvast gezegd; de impact op hen is groot en laten we bidden dat de uitwerking evenzo groots zal zijn. Een bijkomstigheid is dat, in tegenstelling tot de wereldconferentie voor volwassenen, er grote hoeveelheden snoep worden uitgewisseld en dus doe ik maar enthousiast mee in het uitdelen van drop. Over 5 jaar vind de volgende BYWA plaats. Dat duurt nog even, maar volgend jaar hebben we een internationaal feest in eigen land. Dit in het kader van 400 jaar wereldwijd baptisme wat ooit begon in Amsterdam. Dan hoop ik op

grote deelname vanuit eigen land, want die is nu eigenlijk beschamend. En dat terwijl dit een onuitwisbare indruk op alle jongeren maakt en het voor hun geloofsopbouw een onuitwisbare ervaring is. Voor wie meer willen weten; de website www.divedeeper.org blijft nog enige tijd actief.

Congres in Odessa, Oekraïne

Groot succes jongerencongres Eurasian Baptist Federation

Begin juli werd ik benaderd door een Russische vriend met de vraag of ik ook zin had om een congres in Odessa te bezoeken. Voor het eerst sinds de perestrojka werd er een congres georganiseerd waar baptisten jongeren uit de voormalige Sovjet Unie naar toe konden gaan. Deze historische kans liet ik niet aan mijn neus voorbij gaan.

Drieduizend jongeren uit alle hoeken van het voormalige Sovjet rijk kwamen tezamen in Odessa. Omdat de Duitse overheid moeilijk doet over visa konden ze het wereld congres in Leipzig niet bijwonen. Daarom hebben de Russen en Oekraïners een eigen congres georganiseerd. Zodat de jongeren toch opgebouwd kunnen worden.

Dat je dan de kans krijgt om daar eens te mogen rondkijken is één woord fantastisch.

Om getuige te mogen zijn hoe zoveel jongeren hun geloof beleven is een rijke beleving.

Het was een groots spektakel in een groot park midden in de havenstad Odessa werd iedere avond een dienst gehouden waar iedere keer meer dan 4000 mensen kwamen.

's Ochtends waren er workshops en seminars en 's middag was er ruim tijd om te genieten van het strand en de Zwarte Zee.

Het thema van het congres was "That the world all may be one World may believe". Iedere dag werd aan de hand van deel thema's het thema verder uitgewerkt.

De deel thema's waren God en ik, Ik binnen mijn gezin, Ik en de kerk en Ik in de wereld.

Hier kwamen heel praktische zaken aan de orde waar jongeren mee te maken hebben en hoe ze hier mee kunnen omgaan.

Ik kan u verzekeren dat het een geweldige beleving was en dat een heel inspirerende tijd is geweest.